

Eugen Curta, **Amurg în Piața Intimă (3)**

Moșu se așeza, lua păhărelul de pe vatră și îl umplea la jetul subțire, înghițea șoricul din gură, pe care hotăra atunci că îl rosese suficient, și își atingea buzele de marginea păhărelului. Nu zicea nimic și îl dădea mai departe, la ceilalți bărbați. Cam doi puteau bea din păhărel, apoi i-1 întindeau gol și Moșu îl umplea și li-1 dădea să continue “roata”. Obiceiul acesta nu se încălca niciodată și de nimeni, toți beau din același pahar, “roata”. Într-un an, după ce roata s-a terminat și paharul gol a ajuns iar la el, Moșu m-a observat pentru prima dată în dreapta lui, m-a privit intens, ca un hipnotizator, l-a pus din nou sub jet, l-a umplut cam de un sfert și mi l-a întins. Mai băusem, din greșală sau chiar din curiozitate, prin bucătărie, când rămâneam singur, dar atunci a fost prima dată când mi-a plăcut. Atunci nu am simțit nimic în afara traseului aceluia atât de fascinant din gură și până în stomac. Iar acum, de fiecare dată când îmi amintesc, îmi vin lacrimile, nu știu de ce.

Intr-un an am cules prune din grădină și eu, dar chiar și tata și mama. Nu știu ce s-a întâmplat că părinții mei, care pe atunci se înțelegeau destul de bine, au venit să-și petreacă o parte din vacanță în Drăcuieni. Am cules împreună zeci de găleți de prune. Tata nu avea treabă cu căldarea, el primea de la Moșu cât vinars voia, își punea sticlele în mașină și pe-aici țîe drumul. Dar în anul acela, fiindcă au cules și ei prune, au venit în Drăcuieni să facă vinars din prunele “lor”. Parcă îl văd pe tata cu pantofii lui eleganți umblând pe acolo - nu era noroi prin șopron, tina aceea clasică, dar într-o gospodărie cu animale existau multe zone de murdărie, ho-ho! Buna i-a adus mai multe perechi de papuci, dar tata râdea când le vedea. Fiecare căldare avea un fel de pârghie, ca un ax prin mijlocul căldării, de care dacă învârteai, pe fundul căldării se roteau două palete care frecau fundul căldării ca să nu se prindă borhotul. De pârghia aceea trebuia doar să învârtești, dar tata s-a meșterit pe acolo, la căldarea umplută cu “prunele lui” și a tras de ea în sus - s-a trezit cu ditamai axul în mână. Să nu-mi spui că drăcia asta iese afară așa ușor? a zis stupefiat. Eu am crezut că e prins bine de paletetele alea...

Bărbații din jurul căldării au amuțit, au dispărut de-acolo ca potârnicile, gafa aceasta era catastrofală pentru ei, numai două sau trei femei au făcut o asemenea prostie, de când era căldarea în funcție. Tata a pus axul și pârghia pe scaun și s-a tras și el de-o parte, și-a aprins o țigară. Când a venit Moșu, s-a uitat ca speriat la ei, la bărbații retrași pe marginea șopronului. A știut că s-a întâmplat ceva, dar habar nu avea ce. În cele din urmă a văzut pe scaun vergelele de alamă. Cine p... mumă-sa a scos astea de-acolo, de la locul lor? Eu, dar le bag înapoi!, i-a răspuns tata. Ie-ie, le bagi înapoi data viitoare, tu nu vezi că borhotul fierbe, vrei să-ți scoți mâna de-acolo schelet?! Moșu nu a mai zis nimic și, în continuare, nu a mai vorbit cu nimeni în ziua aceea - venea numai să ia o găletușă din primul vinars al celei de-a doua căldări, dar apoi pleca, nu le mai dădea să bea cu păhărelul, îi lăsa să-și ia ei.